

číslo
63

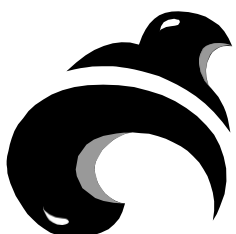
říjen
2023

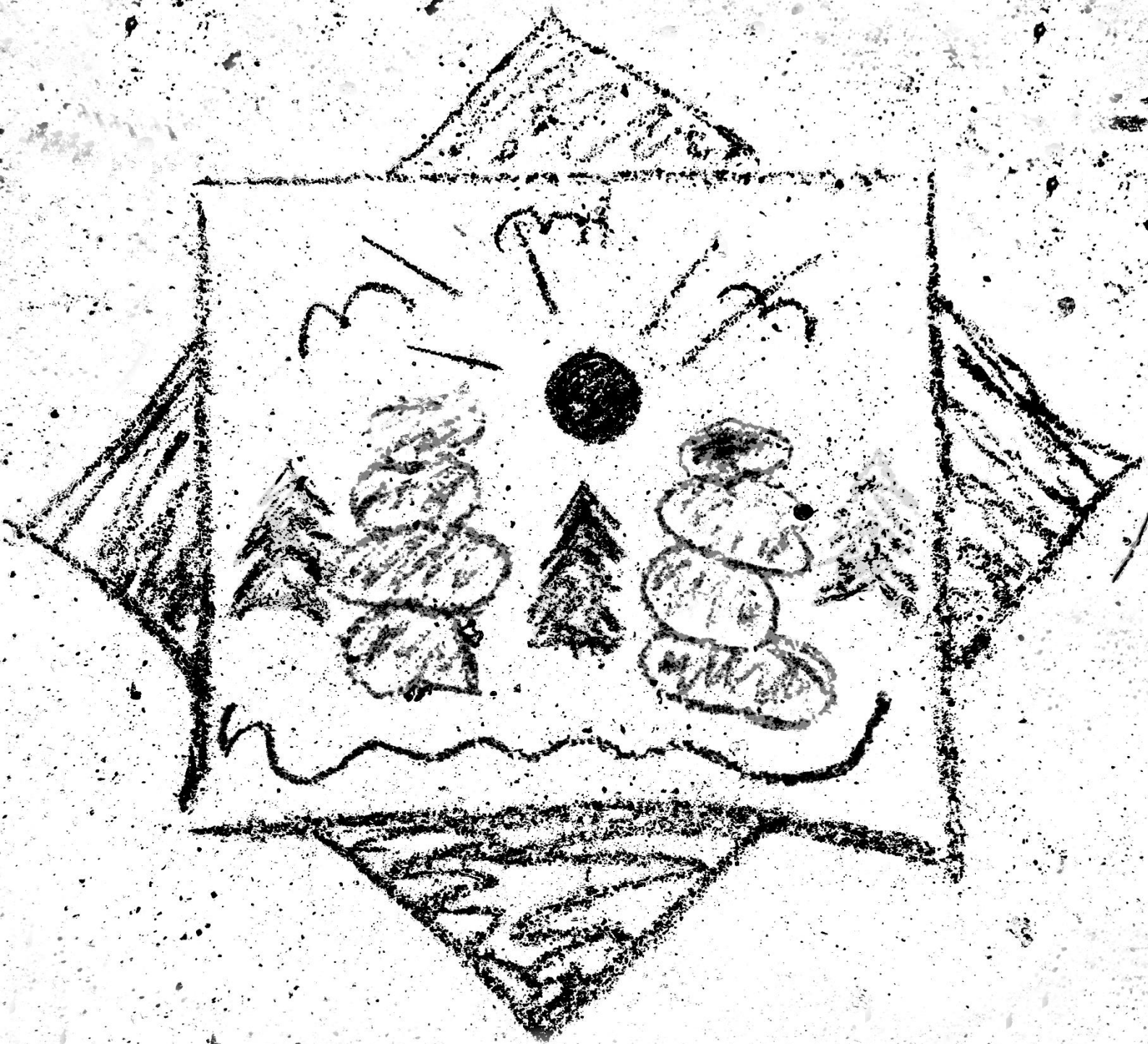
TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(Tuláci XL)

Slavíme XL a už se těšíme na L.

SLOVO NA ÚVOD

Světlo Vaším
krokům,
Tuláci!

Název
Semtamník
vznikl
složením
dvou slov –
sem a tam.
Dokonale to
odráží
periodicitu

jeho vycházení. První číslo vyšlo již v roce 1992 (nejspíše v září). Bohužel se ale výtisk nikde nezachoval, pokud byste ho náhodou měli, dejte nám vědět. Autor prvního Semtamníku Michal Vitouš si přesný měsíc ani o pár let později nepamatoval (vizte druhé vydání prvního čísla z ledna 1996). Druhé číslo vyšlo až v únoru 1995, následovalo plodné období - červen 1995, září 1995.

Do roku 2015 vyšlo 62 čísel. Průměrně tedy 2,7 čísel každý rok. To číslo ale nic moc nevypovídá, některé roky byly plodnější, některé méně plodné. Záviselo to většinou na osobě, která Semtamník sestavovala, jak moc se jí do toho chtělo. Původní záměr, že do oddílového časopisu budou přispívat děti, vedoucí i rodiče, se nikdy pořádně nevydařil a na odpovědné osobě tak leželo břímě napsání většiny textů.

Když jsem byl osloven s nabídkou, zda bych nechtěl udělat Semtamník ke 40 letům oddílu, překvapilo mě, ale vlastně asi ani nemělo překvapit, že poslední číslo vyšlo v roce 2015. Tehdy jsem ho sestavoval já ještě ve formátu ODT (ale jednalo se o formát do programu Openoffice, který byl tehdy zdarma). V hlubinách svého notebooku jsem objevil staré editovatelné verze, ale formátování a grafika byly v dnešních programech rozházené. Nějak jsem to však i za pomoci jiných verzí od Beruny dal dohromady a teď právě vidíte výsledek.

Semtamník č. 63, který právě držíte v ruce,

si klade za cíl zmapovat posledních 10 let oddílu Tuláci Malešice (2013-2023). Pokud máte zájem si přečíst něco ze starší historie, sáhněte po Semtamníku č. 56, který mapuje prvních 30 let oddílu. Všechna čísla k přečtení, nejen tyto dvě, jsou k dispozici na webových stránkách oddílu.

Příjemné čtení přeje
Mates (Pajdák)

BONUS: TEXT Z PRVNÍ STRANY SEMTAMNÍKU Č. 1

Dobrý den!

Pravím dobrý den, žádné Těbůh, Čau, Nazdar (nebo No nazdar), pravím o tomto dnu, že je dobrý, přeji si, aby takový byl pro nás, co promlouváme k vám prostřednictvím těchto stránek, i pro vás všechny, kdož je držíte v rukou.

Začínáme odvíjet klubko slov prvního Tuláckého Semtamníku. Rádi bychom, aby byl přístupný každému, kdo je jakýmkoli způsobem zapojen do činnosti Tuláků, tedy především dětí, rádců a stařešinů (předem se omlouvám za pravěkou terminologii) a rodičů oněch, tamtěch i těch.

Neradi bychom, aby se Semtamník stal přebytečným ležákem, který nemá nikomu co říci. Proto vás všechny, kdož jej držíte v rukou, vyzýváme ke spolupráci. Máte-li co sdělit (to pravím rodičům) ostatním dospělým, co svěřují tuláčata do našeho opatrování, nebo samotným dětem, využijte Semtamníku! Máte-li co za malý peníz věnovat komusi, co mu bude k užitku, neváhejte informovat Semtamník a úspěch se jistě dostaví.

Nechceme Semtamník zjednodušit do podoby Annonce nebo nástěnky vývěskové služby. Semtamník bude především určený

pro potřeby Tuláků a jako takový bude na svých stránkách vyprávět o zážitcích našeho rodu, rozšiřovat nové i staré písničky, básničky, ale i věci, které by už každý Tulák měl dobře znát, jako je třeba zafačovat naražený palec tak, aby postižený alespoň jedním okem koukal nebo pralesní nauky tam-tam (lidově lesní zvěro-odpuďník), zacházení s nožem, sekerou, mačetou (VáÁÁáá...AU!), rozdělávání ohně a druhy požárů (hasičopřipudník) a tak podobně.

Věříme, že po tomto vyčerpávajícím výčtu našich záměrů si Semtamník již od svého počátku získal vaši důvěru a tím i stále čtenáře, ačkoli se jedná o čtení vydávané jenom sem tam.

Pámbu nám (i vám) pomáhej !

POSLEDNÍCH TULÁCKÝCH 10 LET

Ve třicetiletém Semtamníku (č. 56) jsme shrnuli, co se dělo v posledních třiceti letech. Následující text je volným pokračováním, tedy jak se říká v pohádkách: „A jak to bylo dál?“

2013/14 Řím

Rok začal naší první účastí na Srazu oddílů v Krhútském teritoriu. Srazová hra byla na téma Alchymistů doby Rudolfa II. a skutečně jsme na konci vyrobili zlato. Od nynějška budeme jezdit pravidelně, protože potkávat stejně trhlé lidi z jiných oddílů je skvělé. Na Srazu jsme také zahájili naši celoročku návštěvou Dr. Blacka a Dr. Jonesové, kteří nám řekli, že hledají starou knihu, která se nachází na jednom ze sedmi vršků v Itálii.

Začátkem října jsme vyrazili do Volduch, kde jsme se snažili dostat do Itálie všemi možnými dopravními prostředky včetně tramvaje a balónu.

Na podzimkách v Nových Hradech jsme obešli sedm Italských vrcholků, našli kroniku a setkali se s římskými bohy. Také jsme navštívili slavnosti na hradě a zúčastnili se drakiády. Listopadová výprava v Unhošti byla na téma Aeneova příběhu o hořící Tróji a zajímavostí bylo, že Beruna musel přivést matrace, protože jsme nevěděli, že v chalupě není na čem spát. Na začátku prosince jsme se zúčastnili večerní hry na téma Skřítků. 11. 12. nás měl na schůzce navštívit Mikuláš, ale nechal jenom vzkaz, že má moc práce a nadílku v klubovně. Vánoční výprava se konala v Otradovicích a kromě tradiční večere s dárky jsme vyráběli svícínky z CDček a hráli hry na hřišti i po lese. Vánoční vločky se zúčastnily celé tři osoby a šlo se do kina na Hobita, druhý den se pokračovalo bruslením.

V Jizerských horách na lednové výpravě jsme se rozdělili na sjezdové a běžkařské družstvo a přežili sobotu v -15 °C. V neděli sice byla taky zima, ale vytáhli jsme boby a sáně a sjížděli kopce bez zaváhání. Koncem ledna nás ještě čekala schůzka po stopách veverky, na které jsme vyhodnotili bodování. Na únorovku jsme se podívali do Maršova, kde jsme pomáhali vychovat Romula a Rema a byli u založení Říma. V Heřmanově Městci jsme v březnu zachraňovali Řím před Hannibalem. 5. 4. jsme uspořádali 4. ročník akce pro veřejnost Za pokladem lesa. Na výpravě v Příbyslavi jsme zjistili, co je to triumvirát a

Pampeliška dostal svoji přezdívku. Na čarodějnice jsme se vypravili do Keblova na brigádu, ale protože se hnaly strašné bouřky, přesunuli jsme se druhý den do Otradovic. V květnu pokračovaly akce v dešti závodem 24 hodin na koloběžce. Na oslavu Jirkových 50. narozenin jsme se společně vydali do TEPfaktoru. Stejný měsíc jsme ještě stihli putovní výpravu na Kokořínsko, kde jsme nesli dopis od Caesara Kleopatře. Červnová putovní akce kolem Točnicku byla velmi komorní, vyluštili jsme odpověď Kleopatry Caesarovi a hledali kešky ze série o Husitech. V červnu jsme ještě vyrazili na schůzku do bazénu na Třebešíně. V červenci jsme se vypravili na pětidenku do Otradovic, odkud jsme vyjížděli na výlety - několikrát na kole po okolí, do IQ landie, na zámek Loučeň a na duších na Jizeru.

Letní tábor začal neobvykle puťákem na Blaník. Zbytek tábora jsme trávili s Asterixem, Obelixem a dalšími Galy, plnili 12 úkolů a bránili se Římanům.

Legendárním se stal noční výsadek se zadáním: "Jděte podél potoka..." a výlet na Plán bojovníků s CK Fuč a zpět. Na konci tábora se nám podařilo sestavit všechny krystaly na kronice, které jsme sbírali po celý rok, a ty se rozzářily.

2014/15 Skřítci

Rok začal Srazem oddílů v Meziříčí na téma cesty Willyho Foga kolem světa za 80 dní. 5. 10. jsme si udělali jednodenní výlet do Máslovic a pak dál přes Větrušickou rokli podél řeky až k přívozu. Večer jsme si s rodiči promítali v klubovně fotky z minulého roku. Podzimky byly ve znamení nové celoroční hry, kterou jsou Skřítci. Tady

ve Svratouchu jsme potkali skřítky čtyř živlů - Vítr, Vodu, Oheň a Zemi. Nechybělo ani koupání v bazéně a pečení buchek k snídani. 2. 11. jsme šli na akci Pražské věže, kdy jsme zvládli vylézt na všechny věže, i když byla mlha a moc toho z nich vidět nebylo.

Prodlouženou listopadovou výpravou do Pořešína nás provázel skřítek Vlášek, pomohli jsme mu postavit koleje a setkali se s černokněžníkem Zababou. V Nových Hradech nás čekal samozřejmě Vánoční skřítek, protože byl prosinec. Připomněli jsme si s ním vánoční zvyky, upekli ve skupinkách vánočky, připravili si klasické Tulácké Vánoce a rozdali si dárky. Na předvánoční schůzce jsme vyrazili na výstavu betlémů v Betlémské kapli. Putování za vánoční vločkou se neslo ve znamení lovení kešek kolem lomů Velká a Malá Amerika a Mexiko a skončilo hraním dobble v klubovně. Lyžobobo v Jizerkách byla naprosto tradiční se sobotou na svazích skiareálu Černá Říčka a nedělí na bobech v okolí. Na jednodence jsme v únoru vyrazili do Prokopského údolí, kde jsme stavěli kamenného trpaslíka a odlévali stopy. V druhém pololetí přišla schůzková hra Tajemství lesa, kdy jsme po týmech pěstovali les - vyhraje ten, kdo bude mít hezčí. Stromy a jiné části se získávaly za body a tzv. toustíky (testíky). V půlce března jsme vyrazili na jednodenku na Říp, kde tou dobou náhodou měli sraz i lidi s modely terénních aut, což nás zaujalo. Duben jsme zahájili akcí Za pokladem lesa, tentokrát s piráty a pirátskými soutěžemi.

Poslední dubnový víkend jsme vyrazili po velmi dlouhé době na cyklovýpravu podél Berounky. Spali jsme ve vechtrovně Korno, vyrazili do Berouna na medvědy, zkusili si překážkovou dráhu a v neděli dojeli na kolech do Prahy. Na čarodějnice vyrazili vedoucí do Keblova na brigádu. Na stejném místě se druhý květnový víkend konalo setkání vedoucích MOP k výměně zkušeností a získání inspirace pro činnost. Na Koloběžkách jsme letos s Wemeny ve Stromovce ujeli 147 kol. Koncem května nás čekal skřítek Tábornictví v Keblově. Na poslední schůzce jsme šli na minigolf a vyhlásili celoroční bodování. Začátkem července jsme vyrazili na letní pětidenku do Adršpachu, kde jsme ušli 44 km přes skály, vyhlídky i vodopád. Letní tábor se odehrával ve vsi Holubinky. Na nástupech jsme kromě vyvěšování vlajky ještě zdravili kašpárky, kteří viseli u znaku vesnice pod stožárem. Celý tábor jsme hledali po okolí houby a sestavovali z nich atlas.

Nakazili jsme se černou houbou, ale zvládli jsme najít lék a černou houbu zničit pomocí prášku od obchodníka. Ve vesnici žilo mnoho zajímavých obyvatel (Indiana

Houbes, Muchomamka, Klouzkoslav Klobouček, Mechomír Pravák a další), kteří nám pomáhali v našem houbovém snažení...

2015/16 UFO

Rok jsme zahájili výletem do muzea voskových figurín. Následoval Sraz oddílů v Zátoci pláňat s názvem Hunger games, který jsme organizovali společně s Poutníky a zúčastnilo se přes 100 lidí. Zde vznikla srazová vlajka. 11. 10. jsme v rámci akce 72 hodin na dvorku u klubovny zasadili strom, uklidili a natřeli stará klepadla. Po brigádě jsme ještě promítali v klubovně fotky a videa z loňského roku. Podzimní prázdniny ve Volduchách byly dost studené, a proto jsme se většinu času věnovali házení kaštanů do ohně. Také jsme našli dopis od profesora Alufonse Etesfona, který hledá UFO, a podivný kus nějaké karty do počítače. V listopadu se uskutečnila noční hra po Praze pro starší s přespáním v poutnické klubovně. O den později následovala jednodenka s procházkou a návštěvou Galerie umění pro děti (výstava Tajemství Čtyřlístku).

Na vánoční výpravě v Červeném Hrádku jsme pekli perníčky, slavili Tulácké Vánoce

a našli podivný svítící kroužek. Putování za vánoční vločkou bylo Bohnickým údolím za keškami. Lyžařská výprava byla v mrazivých -15°C s velkou vrstvou prašanu, ale nezabránilo nám to si užít velkou porci zimních radovánek. Únorová (dost mokrá) jednodenka byla za keškami do okolí Libčic nad Vltavou. V březnu jsme přespali na Zlodějce a zúčastnili se studánkové exkurze s měřením kyselosti vody a podobně. Pampeliška s Hříbkem se celou cestu střídali na staré běžce, kterou našli u popelnice.

Začátkem dubna jsme opět uspořádali akci pro veřejnost Za pokladem lesa se sedmi soutěžemi a tajenkou odhalující poklad. Víkendová cyklovýprava byla letos v Otradovicích. Jirka připravil na sobotu cestu podle itineráře do Káraného a na neděli jízdu zručnosti. O čarodějnicích proběhla tradiční brigáda v Keblově. Květnové koloběžky jsme jezdili za Wemena a skončili na krásném 14. místě s ujetými 386 km. Poslední výprava školního roku byla do Keblova, kde jsme prošli azimuták a našli další divný kus techniky. 26. 6. jsme navštívili Muzeum policie a vyzkoušeli si roli vyšetřovatelů - zkoumali jsme, čím byl zabit pan Meloun nebo která bota patří k

otisku podrážky a podobně. Poslední schůzku jsme strávili v Aquacentru Šutka a po koupačce vyhlásili výsledky bodování.

Na letním táboře jsme hledali kousky UFO podle instrukcí profesora Etesfona. Později se ukázalo, že je to mimozemšťan, který se živí mýdlem a hledá kousky UFO, aby se dostal domů. Mimozemšťan nakonec odletěl díky vysílači, který se nám podařilo sestavit z dílů létajícího talíře získaných během roku i na táboře. Každý z nás si vyzkoušel spaní na hvězdárně. Naučili jsme se dívat na oblohu, poznávat souhvězdí a Polárku.

2016/17 Trojostroví

Školní rok jsme zahájili první schůzkou v Malešickém parku. V září jsme na Srazu oddílů soutěžili v týmech s lidmi z ostatních oddílů a snažili se pomoci panu Willymu Wonkovi v jeho továrně na čokoládu. Plnili jsme úkoly a obsazovali stanoviště jako byly například Čokoládový důl, Kraví odstředivka nebo Háj gumídků. Večer jsme poseděli u srazového ohně s písničkami a scénkami. 28. 9. jsme se místo schůzky vypravili do Jumpparku. Skákali jsme na nejrůznějších trampolínách, hráli 3D vybíjenou a zkoušeli kotrmelce.

Na říjnové jednodence jsme se podívali na Máslovické dýňování. Každý z nás si vydlabal a vykrájel dýni a ochutnali jsme dýňové dobroty. Prošli jsme si naučnou stezku Máslovická stráž a jeli přívozem. O podzimních prázdninách jsme navštívili hradecký aquapark, jezdecký klub a stáje se spoustou koní a hlavně jsme se pomocí podivné vitriniové mince přenesli do Trojostroví, země skládající se ze tří ostrovů, kde jsme se stali špióny ve sporu o nástupnictví. V listopadu jsme vyrazili na jednodenní výlet do muzea čokolády. Prošli jsme se z Malešic na Jarov a potom, co jsme potkali několik hřišť, jsme nabrali takové zpoždění, že jsme se do muzea museli přiblížit tramvají. Tam jsme si prohlédli expozici a každý si vyrobil tabulku čokolády, jakou chtěl. Prosincová vánoční výprava v Heřmanově Městci se nesla v duchu kamarádkých vánočních oslav. Pekli jsme linecké cukroví, hráli hry a oslavili Tulácké Vánoce se sekanou, salátem a dárky. Vánoční vločka byla předvánoční procházkou Klánovickým lesem s keškami, zmrzlými loužemi a petardami. V lednu jsme vyrazili tradičně do Jizerských hor. Ti odvážnější z nás stavěli iglú, které jim obratem spadlo na hlavu. V sobotu jsme šli na vlek, dali jsme si v bufetu polévku a horkou čokoládu. A samozřejmě v neděli brázdili kopec s boby a lopatami. Únorový jednodenní výlet do Muzea lega a promítání fotek a videí z minulého školního roku proběhlo v komorním složení, ale v báječné náladě. Březnová akce v Šárce byl dost bahnitá, ale užili jsme si spoustu legrace.

Přespali jsme v bývalé vodárně Zlodějka a hráli vybíjenou, poznávali písničky, pekli si buřty, zpívali s kytarou, hráli Bang a jiné karty a v noci šli na malou stezku odvahy. V neděli 2. 4. proběhla naše akce pro veřejnost Za pokladem lesa 2017. Počasí nám přálo, z čehož jsme měli radost jak my, tak návštěvníci naší soutěžní stezky. Čekalo na ně sluchové pexeso, hmatový kvíz, propichování balónků, poznávačka jarních rostlin, strefování tenisákem do zvířátek, prolézání provázkovou pavučinou, obíhání čísel a na konci poklad a opékání buřtů.

Dubnová cyklovýprava v Otradovicích byla větrná, ale zvládli jsme úvodní večerní projížďku lesem i oba naplánované výlety – do Milovic a k lávce přes Labe. Byla legrace, tak nám vítr ani moc nevadil. Překonali jsme nástrahy bikrosové dráhy a projeli se po milovickém letišti. Cestou jsme se zastavili u ohrady s divokými koňmi a pratury. A když jsme zrovna nejezdili, stavěli jsme bunkry z matrací a hráli deskovky. V květnu jsme se ve stáji Wemena zúčastnili tradičního týmového závodu 24 hodin na koloběžce le Stromovka. Nálada

byla vynikající, počasí také přálo a Theodor Žába všem dodával sílu a optimismus. Keblovská výprava v červnu nás vrátila do Trojostroví. Ve vitriniovém dole jsme získali pravou minci a zahlédli jsme cosi podivného. Nepodařilo se nám se přenést pomocí mince a tak zůstáváme v Trojostroví. Navíc bylo krásně a tak jsme se koupali v zátocce. Před koncem školního roku jsme se místo schůzky vypravili do aquaparku Šutka, abychom si společně užili klouzačky, tobogány a divokou řeku. 24. 6. jsme zavítali na geocacherský event Místo činu a vyzkoušeli své detektivní a kriminalistické schopnosti! Také jsme si prohlédli muzeum Policie ČR a mohli se podívat, jak vypadá akce zásahové jednotky. Úplně poslední akcí školního roku bylo Riskuj na tulácká témata a vyhlásili bodování za docházku.

Letní tábor Třetí ostrov na konci prázdnin před nás postavil nelehký úkol zavřít bránu do světa snů a zahnat noční můry z Trojostroví. To vše se nám podařilo a navíc jsme usmířili vévodu a vévodkyni. Počasí nám přálo, koupali jsme se v zátocce, stavěli katapult a vyráběli zbraně, plnili si mistrovství a hojně zpívali u ohně.

2017/18 Dobrodruh

První akcí roku byl Sraz oddílů v Meziříčí u Tábora, který se mimořádně vydařil jak po stránce her, setkávání s jinými oddíly a společného srazového ohně, tak po stránce počasí.

Pravidelné schůzky se tento rok mimořádně nekonaly. Podzimní prázdniny v Jablonci jsme si užili naplno – výlet na Ještěd, Riskuj, aquapark Babylon a hlavně Juan Croft, lovec pokladů. Ten nás přizval na svoji výpravu za ztraceným aztéckým pokladem, takže se máme letos na co těšit. V neděli 5. 11. jsme se zúčastnili soutěže Pražské věže. Pozorovali jsme střechy, komíny a lidi pod námi a zjišťovali odpovědi na otázky ze soutěže. Také jsme se svezli historickou tramvajovou linkou.

Na jednodence 26. listopadu jsme se prošli Údolím Královky, kde jsme lovili kešky, povídali si a všeobecně si užívali podzimního sluníčka. Na prosincové výpravě v Krucemburku jsme oslavili Tulácké Vánoce. Věnovali jsme se vánočním tradicím, jakými jsou zdobení stromčků (je fantastické najít v lese špičku vichrem zlomené borovice), lití olova, výroba a pouštění svíček ve skořápce, rozkrajování jablíček i zdobení stromku pro zvířátka. Také jsme objevili skvěle namrzlou cestu, kde jsme se klouzali na loužích.

Putování za vánoční vločkou bylo o malém

počtu lidí a větším počtu petard. Díky tomu jsme zjistili, že jedna hlávka zelí se může (za určitých podmínek) rozprsknout do kruhu o poloměru osmi metrů. Lednovou výpravu na lyže do Jizerek jsme si maximálně užili. Protože na vleku udělali nově kotvu, nebyly žádné fronty a sníh i počasí přálo zimním sportům. V naší oddílové školičce lyžování jsme letos měli i Gattaku.

Večer samozřejmě nechyběly deskovky a v neděli bobování a sněhové stavby. 4. 3. jsme se vypravili na jednodenku na sérii kešek po stopách rytířů v Posázaví. Odlovili jsme jich (jen) 22 a tak se tam určitě někdy vrátíme. Na březnové přespání jsme se vypravili do Unhoště. Prošli jsme si okolí a přitom našli kešku ve formě funkčního cryptexu (hlavolamu Leonarda da Vinci). Odpoledne nastalo bahnění ve vypuštěném rybníce, učili jsme se plést pomlázku a večer jsme u ohně opékali vše, co nám přišlo pod ruku. V dubnu jsme vyrazili na cyklovýpravu do Polabí. Ti nejzdatnější z nás ujeli v sobotu 100 km z Otradovic do Poděbrad a zpátky. Ostatní se průběžně přidávali a odpojovali po cestě dle svých schopností. Počasí bylo slunečné a tak jsme byli rádi, když jsme se v Ostré mohli osvěžit. V neděli jsme si za cíl rovnou dali koupání v tůních.

Na konferenci na květnové výpravě v Keblově, jsme prezentovali získané informace o Aztécké říši a jen tak

mimochodem stavěli katapult. Koloběžky byly výjimečně v červnu a letos se jezdilo v pyžamech (a santovském kostýmu). Letní tábor jsme strávili v Mexiku, kde jsme hledali zbytky aztécké civilizace pod vedením neohroženého Juana Crofta. Potkali jsme démonické kuře, které nenechalo v klidu odpočívat mrtvého kapitána pirátů, který ukradl aztécký poklad.

Překonali jsme prokletí, přespali na hřbitově, oslavili mexický svátek mrtvých a našli uražený poklad. Pokračovalo i nadšení pro stavbu trebuchetu, který skutečně nakonec dostřelil až nahoru na louku.

2018/19 HMS Journey

V září jsme opět obnovili pravidelné schůzky a zúčastnili se Srazu oddílů v Zátoci pláňat, letos na téma Kytice. Skvělý víkend s dalšími sedmi oddíly se nesl v duchu dobré nálady a společného táboření.

Na podzimní prázdniny jsme byli povoláni do britského královského loďstva ve válce proti Napoleonovi (rok 1803)! Naše loď se jmenuje Journey a kapitánem je James Wayne. Tomu jsme dokonce pomáhali ušít uniformu – tak rychle jsme museli na moře... Samozřejmě jsme také oslavili 100 let republiky a to kvízem. V listopadu se starší zúčastnili kurzu Výzva. Vánoční výpravu jsme strávili na základně

Modrá hvězda v Tanvaldu. Užili jsme si tradiční vánoční zvyky, stromeček pro zvířátka i několik her. Starší kluci se rozhodli, že si zkusí práci dřevorubců a pokusili se nařezat ruční pilou padlý strom. Přešlo je to po dvou špalcích.

V předvánoční sobotu 22. 12. jsme na tradiční Vánoční vložku vyrazili do Klánovic, kde jsme spolu s oddílem Stopa na akci Krmení zvířátek v lese nechali nějaké dobroty pro ptáčky a zvířátka. Podívali jsme se na živý betlém a zahráli si hru o vánočních zvycích. Na lednové lyžařské výpravě jsme měli absolutně famózní počasí. Brázdili jsme sjezdovku v Černé Říči na lyžích i Jizerskou magistrálu na běžkách. V neděli nás čekala stavba bunkrů v hlubokém sněhu – zkrátka ideál! V březnu jsme vyrazili do Hradčan u Ralska. V sobotu sice pršelo, ale to nás neodradilo a prozkoumali jsme okolí včetně bývalého vojenského letiště. V neděli nás vzbudilo sluníčko a bylo krásně, tak jsme zahráli venku několik her s kapitánem a sbírali březovou kůru na rozdělávání ohně. Cyklovýprava v Rožmitálu byla jediná výprava v dubnu, kam až paměť sahá, na které nám sněžilo! Ale nás to neodradilo a udělali jsme si dva cyklovýlety po Brdech a viděli Cvokařské muzeum. Na koloběžkách jsme si nenechali deštěm zkazit náladu a jezdili za stáj Wemena jako o život. Poprvé se závod konal v Divoké Šárce a stálo to zato! A ty kroupy padaly jen chvíli... Po koloběžkách jsme udělali výpravu pro starší, která byla vlastně poradou před táborem. Byli jsme na Zlodějce a bavili se o tom, jak to uděláme na táboře s vařením i programem. Objednali jsme si pizzu, ale přivezli nám ji se zpožděním... Skoro tři hodiny... Vzhledem k tomu, že červnová tropická výprava byla komorní, tak jsme

místo výletu po Posázavské stezce jeli na vodu! A vyplatilo se to. Na řece nám bylo příjemně, koupali jsme se kdykoli se nám zachtělo, a dokonce jsme na lodích i poobědvali.

Na srpnovém letním táboře jsme se poučili v mnoha lodnických a vojenských dovednostech a nakonec se nám podařilo i zajmout Napoleona a ukončit válku. Letos také vznikl koncept důstojníků, tedy starších dětí, kteří mají větší zodpovědnost a připravují dopolední program.

2019/20 USS Star

Sraz oddílů se konal v Takešihovo hradu v Japonsku. Noci tu byly velmi velmi chladné, ale přežili jsme, i když Pampeliška šel radši v půlce noci spát do umývárny. Na akci 72 hodin jsme opravili lavičky na dvorku u klubovny a vše barevně natřeli. Podzimky začaly vypečenou cestou, kdy na poslední chvíli předával správce klíče Gattakovi do rozjíždějícího se autobusu, protože Píšťalka si těsně před odjezdem přivřela mobil do kufru auta a nemohla je vyzvednout.

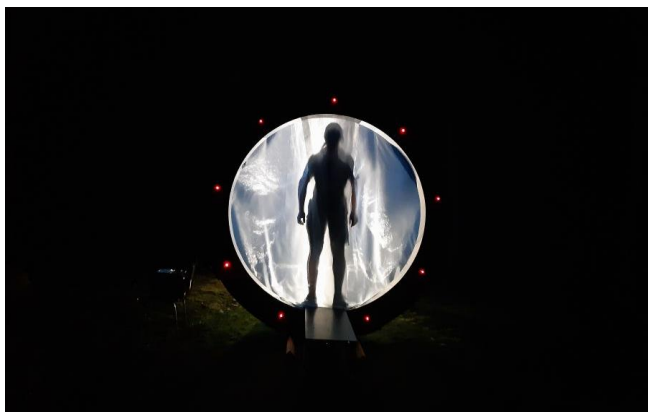

Pak následovalo přecházení silnice v reflexní vestě po jednom a nakonec hledání chaty v lese. V dalších klidnějších dnech jsme potkali posádku mimozemské lodi, která nás přijala mezi sebe a my se cvičili ve

vesmírných schopnostech. Také jsme navštívili bazén a zahráli si selfie hru v Litomyšli. Začátkem listopadu proběhla jednodenka na Keltskou naučnou stezku na Závist.

Následovala víkendová porada v Nyčových domcích, na které byl noční výsadek, vymýšlení dalšího programu a sledování filmu Pějme píseň dohola. Vánoční výprava byla letos do Kuřimi a bylo tam všechno, co tam mělo být - prostě klasika se sekanou, salátem a dárky. Na Vánoční vločku jsme vyrazili do Máslovic, kde jsme si prohlédli betlém z másla.

Tradiční lyžařská výprava proběhla za skvělých sněhových podmínek a v hojném počtu. V únoru jsme se vypravili na jednodenku do ZOO. V březnu bohužel přišla pandemie covidu-19 a my se nemohli scházet. Na oddílový facebook jsme dávali každých pár dní tipy, co ten den udělat. Např. procvičit si uzly, zavolat babičce, vyluštit si zprávu nebo zkusit internetový kvíz o přírodě. Takhle jsme museli fungovat až do května, kdy se konečně situace zlepšila a my mohli začít chodit na schůzky ven a vyrazit na jednodenku na Mikešovu cestu. Víkendovou výpravu jsme si mohli

užít až v červnu, kdy jsme vyrazili do Keblova. Ocitli jsme se na planetě, kde všechno bylo pozpátku a my museli složit protijed z molekul, abychom vysvobodili posádku omámenou místní atmosférou. Na letním táboře nám za Keblovem vyrostla Hvězdná brána. Potkali jsme mluvící Centrální mozek, který nám poradil, jak sestavit Ark-net, zařízení k ochraně planety před zlými Goauldy. To se povedlo za pět minut dvanáct, ale museli jsme proti Goauldům bojovat, protože se sem bránou dostali a jeden se dokonce skrýval v členovi posádky a sabotoval naše snažení!

2020/21 Pravěk

Sraz oddílů byl v Měsíčním údolí na téma Asterix a Obelix. Bylo potřeba získat ingredience do lektvaru síly, abychom porazili Římany. Bohužel pak přišla druhá vlna covidu a my museli činnost naživo přerušit. Vedoucí a důstojníci začali natáčet videa s tipy, co dělat doma, které se zveřejňovaly na Facebooku. Byly mezi nimi např. vaření tuláckých těstovin, vykrajování dýní, jak nebýt osamělý, jak udělat lojové koule pro ptáčky, uzlování, vázání adventního věnce, žonglování a píseň proti trdomyslnosti. Takhle jsme museli vydržet až do prosince, kdy jsme mohli vyrazit alespoň na Vánoční jednodenku. Na tu jsme vyrazili vlakem do Čelákovic, odkud jsme šli po modré ke kapli sv. Václava a dál do lesa. Ozdobili jsme stromek pro zvířátka, zahráli si stromové trixeso, ochutnali vzájemně cukroví a předali si dárky. Největší radost jsme ale měli z toho, že jsme se zase mohli vidět. Další akci už nám ale zase covid překazil. V novém roce jsme mohli podle indicií hledat Tulácké poklady, které byly vždycky ukryté někde v Praze. Také začala výzva Cesta do pravěku, kdy každé 2 týdny byla vyhlášena soutěž a podle výsledků jsme se posouvali v čase dozadu. Začalo to cvičením, když za 1 dřep byl 1 rok zpět, později šlo o kilometry, výškové metry, minuty otužování nebo přeskoky přes švihadlo.

Časem se z toho vyvinula meziměstská soutěž, kterou vyhráli Jablonečtí. Takhle jsme se dostali do roku 30.952 př. n. l. Na jaře jsme se začali scházet 1x za 14 dní na online schůzky. Někdy se nás sešlo i 20! Zkoušeli jsme, které hry půjdou hrát online a našli jsme jich spoustu - riskuj, AZ kvíz, hádání obrázků, pantomima a podobně. Vedoucí a starší se na jaře také zúčastnili brigády, na které dostal Keblov novou střechu. Zvládli jsme to s oddíly Tuláci Karlín a Poutníci za jediný den! V květnu se konaly Koloběžky, kde strašně přšelo a zúčastnil se jen Pampeliška.

23. 5. jsme konečně mohli vyrazit zase na jednodenku. Šli jsme trasu po naučné stezce ze Slivence a chtěli dojít do Černošic, ale nakonec jsme nestíhali a chytili jsme autobus v Třebotově. Díky tomu jsme si stihli ještě pak dát zmrzlinu ve Světozoru.

První (a poslední) plnotučnou výpravu tohoto roku jsme zažili v červnu v Keblově, kde jsme se setkali s lidmi doby kamenné, což nás navnadilo na tábor. Z toho jsme se vrátili nadšení – hráli jsme pravěké hry, chovali pižmomuty, bojovali proti nepřátelskému kmeni Špinavovlasců a vyšetřovali pravěkou vraždu! Náčelníka Špinavovlasců jsme na závěr donutili vzít si šampon proti vším a tím se vyřešil nejjeden problém. Každý večer jsme také hlídali, jestli se neobjeví hýkalomut, abychom mohli se šamanem provést obřad, který nás vrátí do 21. století. Povedlo se a my mohli odjet šťastní domů.

2021/22 Divoký západ

Sraz oddílů si pro nás připravili Krhúti v Meziříčí u Tábora na téma Pán prstenů a my se činili jako hobiti, aby dobro vyhrálo. V říjnu jsme vyráběli hmyzí domky v rámci akce 72 hodin a vystavili je u klubovny. Podzimky na chatě Mercedes si všichni budeme pamatovat jako vstup na Divoký západ.

A taky, že jsme se mačkali jako sardinky. Listopadový státní svátek jsme využili ke hře po městě - podle indicií jsme hledali trasu Čimickým hájem. Vánoční výprava v Otradovicích byla ve znamení amerických zvyků a pak samozřejmě taky těch typicky oddílových - stromeček, sekaná se salátem a dárečky. Vánoční vločku jsme strávili procházkou v Klánovickém lese, abychom se před Vánoci ještě protáhli než se začneme cpát cukrovím. V lednu nás opět přivítaly Jizerské hory, kde jsme jezdili na lyžích, běžkách i bobech.

Na únorové výpravě z Divokého západu bylo cílem stavění železnice. V sobotu nám trochu přšelo, ale Tulák není z cukru a bláta se nezalekne! V březnu jsme se zúčastnili slavnostního otevření westernového kasina, a zjistili, že hazardem se dá akorát zadlužit. Také jsme vyřešili pojistný podvod. Dubnová otradovická cyklovýprava proběhla dle plánu a za hezkého počasí. Prosvištěli jsme si práci s mapou a buzolou a jízdu dle itineráře. Někomu upadlo kolo, někomu upadl blatník, ale nakonec bylo vše ok. Dokonce i z Jirkovy trasy se všichni vrátili, i když někteří jinudy než se očekávalo.

Koncem dubna proběhla údržbářská brigáda v Keblově, kde jsme společně s

Tuláky z Karlína a Poutníky opravili a předělali terasu, lávku, mycí stůl ... a mnoho dalšího. A taky jsme upálili jednu čarodějnici. Na výpravě do Keblova v květnu jsme si vyzkoušeli, jak stavět nouzové přístřešky z přírodních materiálů a učili se s ohněm. To se s námi Pampeliška, Vojta a Matouš chtěli podělit o nově nabyté znalosti z kurzu přežití. Začátkem června si vedoucí vzali slavnostní ohoz a podívali se na svatbu Píšťalky a Vládi, někteří byli spatřeni v saku poprvé v historii. Na červnové výpravě jsme pomáhali vrátit indiánům poklad, který jim ze Stříbrného jezera ukradli banditi. Užili jsme si hry a koupání v zátocě a zblízka viděli, jak se seká louka traktorem. Letní tábor na Divokém západě se nesl ve znamení Zlaté horečky. Bylo tam všechno - rýžování zlata, přepadení banky, clondike, lov mědvědů, přestřelky, vydělávání i utrácení dolarů, krámků i Ráj sladkostí, kam jsme jeli na dovolenou na přívěsu... Nezapomenutelným také navždy bude pasák krav, kterému zloději dobytka ukradli stádo a který se nakonec dostal i na závěrečný dort.

2022/23 Rytíři kulatého stolu

Tématem Srazu oddílů v září bylo osídlení Marsu, těžba minerálů a boj o nová území. Počasí se nás sice snažilo vytrvale rozmočit deštěm, ale to nám nezabránilo si víkend užít a viděli jsme nakonec i celou duhu. V říjnu jsme navštívili ZOO, kde jsme si koupili i krmení, takže jsme mohli ke zvířetí blíže.

Podzimky jsme strávili v Nových Hradech,

kde jsme potkali Merlina, který hledal nového krále Anglie. Abychom se mohli zúčastnit výběru, prokazovali jsme rytířské dovednosti jako jsou tanec, etiketa a základy šermu. Také jsme navštívili hrad, kde nás provedly služebné Květuše a Zlatuše a sokolník nám ukázal, např. jak se volá sova. Večer jsme zkusili vytáhnout meč z kamene, ale nepovedlo se to ani nám ani rytířům Jasoňovi, Krasoňovi a Drsoňovi. Zvládl to až neznámý rytíř, který se představil jako Artuš.

Na listopadové jednodence jsme se podívali do Prokopského údolí a procvičili si práci s GPS. Na vánoční výpravě na Selesce se nám po koulovačce se nám povedlo najít padlý strom s krásnou špičkou, házeli jsme střevícem, rozkrajovali jablka, pouštěli skořápky a hlavně si po slavnostní večeři rozdali navzájem dárky, které byly často tuláčky vypečené. V rámci poslední oddílové akce roku Vánoční vločky jsme se podívali do Technického muzea. Už to

skoro vypadalo, že bude lednová výprava v Jizerských horách na blátě, ale nakonec přeci jenom začalo sněžit, takže byla bílá výprava s bobováním a sněhuláky. Na únorové výpravě do Hradce Králové jsme s králem Artušem pomohli osvobodit obléhaný hrad rytíře Leodegrance. Nejprve proběhla hra o zásoby, poté bitva a nakonec došlo i na svatbu Artuše s Guinevery, kteří v sobě našli zalíbení. V březnu v Pacově na nás čekal nelehký úkol - zavřít Smaragdovou jeskyni. Získali jsme všechny přísady do lektvaru a jeskyni zavřeli, aby zlí duchové nemohli ven. Na dubnové cyklistické výpravě jsme naježdili po okolí Kladna skoro 80 km. Nechyběly jízdy zručnosti a další soutěže na kole. Taky jsme složili místní puzzle s 997 ks (3 ks chyběly). Květnová výprava do Keblova se nesla ve znamení pomoci knížeti, jehož panství terorizoval vlkodlak. Nakonec se ukázalo, že vlkodlak je sám kníže, ale s Merlinovou pomocí jsme ho vyléčili. V červnu nás po dlouhé době čekala putovní výprava, ušli jsme necelých 40 km po Brdských kopcích a hledali Paní jezera, která po splnění úkolů dala Artušovi Excalibur. Na letním táboře jsme zasedli v jídelně kolem kulatého stolu a učili se být správnými rytíři. Zlá Morgana očarovávala Artušovy věrné rytíře, a tak jsme museli najít Svatý grál a všechny je postupně uzdravit. Také jsme odolávali nájezdům Sasů, se kterými se spojila. Nakonec se nám podařilo Sasy i Morganu přemoci pomocí magické formule a mohli jsme spokojeně zakončit tábor královskou hostinou a slavnostním ohněm.

CELOROČNÍ HRY, TÁBORY A HYMNY

Za mnoho let od chvíle, kdy se v oddíle ujal koncept celoročních her, jsme toho zažili spoustu. A jako bonus se vyvinula i tradice oddílových písní a táborových hymen. Zde je jejich stručný přehled. Pokud byste si je chtěli zazpívat, najdete je ve zpěvníčku, který jsme při příležitosti oslavy 40 let vydali.

Celoroční hra (tábor) – táborová hymna

2022/23 **Rytíři kulatého stolu** (Rytíři) – Král Artuš

2021/22 **Divoký západ** (Zlatá horečka) – Dawson City

2020/21 **Pravěk** (Velký lov) – Řízek mamutí

2019/20 **USS Star** (USS Star) – USS Star

2018/19 **HMS Journey** (Nový rozkaz) – Napoleon

2017/18 **Dobrodruh** (Expedice Azték) – Dobrodruh

2016/17 **Trojostroví** (Třetí ostrov) – Trojostroví

2015/16 **UFO** (UFO) – UFO

2014/15 **Skřítki** (Holubinky) – Šnek

2013/14 **Řím** (Asterix a Obelix) – Galská odrhovačka

2012/13 **GX12** (Arrakis) – Arrakis

2011/12 **Království pohádek** (Tajemný les) – Tajemný les

2010/11 **Putování velblouda Blouda** (Oáza velblouda Blouda) – Bloud

2009/10 **Nekonečný příběh** – Nekonečný příběh

2008/09 **Zlatá horečka**

2007/08 **Marco Polo** (Marco Polo)

2006/07 **Světakol** (Slova Věštce)

2005/06 **Rudolf II.** (Po stopách Golema) – Po stopách Golema

2004/05 **Jinozem** (Poslední prorocství)

2003/04 **Expedice Kemet II** (Tajemství pyramid) – Expedice Kemet II

2002/03 **Země za zrcadlem** (Atlantis) – Hledání Atlantidy

2001/02 **Slované** (Slované) – Kopretiny

2000/01 **Rytíři** (Artuš - Rytíři kulatého stolu)

1999/00 **Mýty a legendy** (Odyssea) – Odysseovo přání

1998/99 **Indiáni** (Indiáni)

1997/98 **Společnost Dr. Marvinina** (Cesta kolem světa) + **Pravěk** (Na Veliké Řece) – Jistý krok

1996/97 **Algernon** (Duna) – Píseň Fremenu

1995/96 **Země "F"** (Země Fantazie)

1994/95 **Martin Šporka z Lipé** (Martin Šporka z Lipé) – Cesta

1993/94 **Mýty a legendy** (Léto v Northlandu) – Vítr ví (Vikingská)

1992/93 **Cesta českými dějinami** (Labyrint světa a ráj srdce) – Za rok zpátky

1991/92 **Středověk** (Legenda o králi Artušovi) – V dobách dalekých

1990/91 **Pravěk** (Pravěk)

1989/90 **Kocour Modroočko** (Mravenečci v Kamenici)

1988/89 **Bez celoroční hry** (Expedice Kuru)

1987/88, 1986/87, 1985/86, 1984/85 a 1983/84

Bez celoroční i táborové hry

VZKAZY ODDÍLU A NEJSILNĚJŠÍ ZÁŽITKY

od bývalých i současných členů

Lenka (Konop)

V dávných dobách, kdy jsem mohla být dětským účastníkem oddílu Tuláci, bych za oddíl dala vše. Nevynechala jsem jedinou akci a snažila se z oddílu čerpat, ale zároveň mu být prospěšná. I jako dospělák, který pečoval o svěřené děti, chystal jim program, byl spoluzodpovědný za zázemí, bezpečný prostor, jsem se snažila vše dělat, jak nejlépe jsem dovedla. Mnoho zkušeností radostných i náročných mne provázelo tou dobou. Stále jsem však mohla zůstat přijímána, v kreativním světě možná spíše bublině, ve které bylo dobře.

Až nazrál čas opustit tento oddíl, bylo těžké mnoho spleťtých vazeb rozmotat a vydat se dál svou cestou. Vážím si ale dodnes lidí, kteří nám věnovali svůj čas, pozornost, lásku, snažili se nás učit a vzdělávat svým příkladem, vždy též, jak nejlépe to sami dovedli.

Děkuji všem, které znám z oddílu a kteří pomáhali utvářet mé kořeny, na kterých teď již mohu pevně stát.

Jana (Myšák)

Bylo to těsně před prázdninami roku 1993, když se mě moje spolužačka Jitka Holá zeptala, jestli nechci jet s jejich oddílem na tábor na Tolštejn jako kuchařka. Vůbec

netuším, proč si mě vybrala...

Táhlo mi v té době na dvacet, uměla jsem vařit jen špagety a polívku z pytlíku, ale to mě neodradilo a nakonec jsem kývla. Moje maminka si myslela, že jsem se zbláznila: „vařit pro 30 lidí!“

Ale Jitka mě ujišťovala, že mi ostatní se vším pomůžou. A tak se také stalo. Na táboře jsem poznala spoustu skvělých lidí a zažila kromě vaření také hodně legrace.

Byly to pro mě úplně nové, nezapomenutelné zážitky:

- Funím poprvé do toho nekonečného kopce, na hrad Tolštejn, a ptám se sama sebe, jestli je opravdu možné tábořit uprostřed té ruiny. A bylo...
- Spaní v „jeskyni“. Byla tam pořád tma, v poledne měl člověk pocit, že je stále půlnoc. Tam by se krásně dospávaly probdělé noci... Zodpovědní jedinci měli bohužel nastavený budík...
- Ale stejně se nám ten časový rozvrh nějak posunul, a to díky bohatému programu: snídaně v 11h, oběd v 17h a večere....?
- Opravdu Rákosníček sní 11 knedlíků? ...a snědla.
- Skutečně mám teď ve dvě v noci vymyslet hru na zítřek, zašifrovat zprávu, atd.? Nikdy jsem to nedělala, oči se mi klíží, mozek totálně vypnutý po opakovaném ponocování. Zachránila mě Iva S. se svou nápaditou hlavičkou...
- A ty krásné večery s kytarou u ohně...

To jsou jen malé útržky z počátků mého soužití s Tuláky.

V září jsem začala chodit na schůzky, a pak na výpravy, a na podzimky a také na jarnáky... a pak na další tábor.. a tak to trvalo

skoro deset let. Tuláci se stali mojí novou rodinou. Smíchem na tuláckých akcích jsem si prodloužila život určitě o pár let. Získala tam spoustu zkušeností a potkala mnoho inspirujících lidí.

Takže, Jít'ó, díky že sis mě vybrala.

Libuše (Blát'a), red. kráceno

Jak jistě víš, tak v oddíle funguje základní oddílová zkouška (ZOZ). Zkouška má 50 bodů ke splnění s tím, že 49 jich musíš splnit do roka od plnění prvního bodíku. Avšak 50. bod je tajný. V praxi to znamená, že ti bude vymyšlen úkol šitý na míru a budeš ho plnit, jak nejlépe dovedeš a dle svého nejlepšího svědomí a vědomí. Chtěla bych se s tebou podělit o můj tajný bod, tak jak jsem ho vnímala já před lety :-). Je to jeden z nejsilnějších zážitků, co jsem u Tuláků prožila a chci se o něj s Vámi podělit. Zápis je v původním znění, tak jak jsem ho před lety napsala. Hrála se celoroční hra Země za zrcadlem a mně bylo 15 let...

Je 20. června 2003 a já se vydávám na putování s Tulákama, a tentokrát s námětem „Země za zrcadlem“. (...)

Jsme u mola a vidíme, jak z dálky k nám po vodě zvolna připlouvá Atal. (...) No a teď začne ten správný pro mě

nezapomenutelný horor!!!

Všichni se rozešli až na mě a Ballúa, abychom pomohli Atalovi (Kubovi) s vyndáním jeho prostého plavidla (duše a podlásky) z vody. (...) Vydali jsme se tedy na cestu a už jsme byli před posledním kopečkem v lese, když tu zničehonic zhasla baterka a do tmy zazněla jen strašná tupě dunící rána doprovázená praskáním dřeva. Ohlédnu se co, že se to děje a vidím, že Kuba zmizel. Ačkoli jsem se v tuto chvíli ještě vůbec nebála, i když jsem tušila, že Kuba někam zahučel, že by se mu mohlo něco stát, protože on to je takovej hromotluk, kterýho jen tak něco neporazí, a tak jsem do tmy položila jen takovou kontrolní otázku: „Žiješ?“ Ze tmy se ozvalo skřípavým hlasem: „Napůl!“ (...)

Vzala jsem si naší druhou baterku a posvítla na místo, odkud zazněla jeho odpověď. Ležel nehnutě na zemi a rukama si svíral hlavu. Na otázku, co mu je, odpověděl, že ho bolí noha, a že hlavou upadl na nějaký pařez. (...)

Chvíli ležel bez hnutí a po chvíli se snažil vstát. Zaúpěl a bylo očividné, že ho noha musí ukrutně bolet, protože si i jadrně ulevil slovy „Do pr....“ a sklátil se znovu k zemi. (...) Ten mě poprosil, ať mu jdu namočit kus jeho kostýmu do vody, aby si mohl udělat obklad. Já jsem byla zmatená jak lázeňská veverka a nevěděla jsem kudy kam. Nakonec jsem usoudila, že přes louku k potoku to bude asi nejrychlejší, a tak jsem vyrazila. Strach se začínal stupňovat a to nejen o Kubu, ale také že musím za tmy sama přes louku, ale nakonec jsem to zvládla. Najednou mi došlo, že tam parkuje Beruna se svým dostavníkem a že se bude muset pro něj vrátit. Načež mi Kuba sdělil,

že se tak nestane, protože Berka se srazil s ostatními na kládách a pokračoval s nimi zpět do tábora. Mé světélko naděje začalo skomírat. Uvnitř hlavy jsem začala pořádně zmatkovat a napadalo mě spousta otázek „Co teď? Co když má Kuba něco s pateří? Co když má zlomenou nohu? Jak se to ostatní dozvědí? Kdo pro ně půjde? No já teda ne! Já opravdu nepůjdu, vždyť se bojím...”

Nakonec mi v hlavě zůstala jen jedna myšlenka, někdo z nás dvou musí běžet pro velký. Řekla jsem tuto úvahu nahlas a ten moment jsem pochopila, že z těch dvou to asi budu muset být já, co poběží, protože Ballů, ačkoli je to bezva kámoš, tak není zrovna fyzicky stavěnej na dlouhé tratě. Myšlenka, že tento úkol musím zvládnout sama, mě doslova šokovala. Pár vteřin jsem si dodávala odvahu, protože mám panickou hrůzu jít do tmy, kde nikdo není, ale nakonec jsem popadla baterku a s žaludkem až v krku jsem vyrazila.

(...)Když jsem u Zelený Budky doběhla Tuláky, tak se mi skutečně ulevilo a z posledních sil jsem zaskřehotala: „MOŇOOOOO, DAVIDÉÉÉÉÉÉ,“! Na mé volání se ozval Berka se slovy: „Co se děje????!“ V rychlosti jsem jim vylíčila celou tragédii, jak Kuba leží s pochroumanou nohou a hlavou v příkopu. Zdálo se, že to vylekalo i Michala, který se sebral a kvapem šel se mnou. Dokonce mě vyzýval, že poběžíme, ale já jsem již byla na pokraji zhroucení a jen jsem zasípala: „NĚÉ“. Ale u zkratky mi to nedalo a dala jsem se znovu do klusu. Dorazili jsme na místo a k mému zklamání se nic nezměnilo. V koutku duše jsem totiž doufala, že se Kuba mezitím zázrakem uzdraví, ale on tam stále ležel a

pohled na něj byl skutečně bolestný. Berka a Michal Kubu popadli za křídla a doslova ho odtáhli do přeparkovaného dostavníku s tím, že jedou do nemocnice. (...)

Konečně jsem ležela ve stanu. (...) Moc klidu jsem si ovšem neužila, protože za nějakou dobu se nám zachvěla celta na stanu. Byl to Konop a docela vážně mi přikázala: „Blatníku pojd' ven“. Odpověděla jsem: „Musím?“ a ona na to: „Nemusíš, ale měla bys“. (...)

Kráčela jsem tedy s ní a již v dálce jsem rozpoznávala postavy velkých ve stínu svíček. Na místě jsem zjistila, že jediný Michal stojící uprostřed byl oblečený v kostýmu. (...) Než jsem to domyslela, tak mi Michal říká: „Teď asi čekáš, že dostaneš úkol... ale ty už jsi ho splnila... a splnila jsi ho na výbornou!!!“ Chvilí jsem tupě zírala a nevěděla, o čem mluví. Pak řekl, abych se otočila. Měla jsem strach to udělat, ale přesto jsem se opatrně otočila a tam stál on... Kuba ?!?! a nic mu není? A NAJEDNOU MI TO VŠECHNO DOŠLO!!!

V hlavě se mi rozsvítila velká žárovka: Zalil mě pocit velké radosti a dojetí. Začala jsem

se smát a do toho jsem brečela. Nevěděla jsem, co mám v tu chvíli udělat, ani co mám říct. Najednou jsem držela v jedné ruce tuláckou košili a ve druhé tulácký znak. Teď když to vše sepisuji, tak už vím, co nám říct, už to vím úplně na 100 %. Byl to ten nejúžasnější a nejlepší zážitek za celý můj dosavadní život. (...)

Hynek (Gattaka)

Je večer po celodenní poradě.

Sklízím sklenice od limonády a talířky od pizzy. V hlavě mi doznívají ozvěny různých nápadů, co jsme za celý den vyprodukovali, a člověka začnou napadat otázky, zda ta či ona aktivita bude děti opravdu bavit, a nebo to znělo zábavně jen „na papíře“ a děti si pak v reálu budou spíš otráveně tukat na čelo.

Na jednu stranu je to zdravá pochybnost - je známkou toho, že to ještě člověk nemá „na háku“ a neopíjí se sebechválnou představou á la Bizon z filmu Pějme píseň dohola – „s dětma už dělám leta a myslím, že to dělám dobře.“

Na druhou stranu je to oprávněná obava, protože každý máme jinou povahu a to ani nemluvíme o tom, že jsme oddíl, kde spolu dohromady hrají kluci i holky a starší i mladší - což je super a má to mraky pozitiv, ale to plánování to vždycky odnese. Snažíme se na to během příprav myslet, takže nakonec po nějaké chvíli zaháním pochybovačné myšlenky pryč a spíš se soustředím na to, čím by šlo to a to ještě vyšperkovat.

Člověka během vymýšlení motivují a inspirují nejen minulé úspěchy, ale i vlastní zážitky, když byl v oddíle jako dítě. Jedna z mých oblíbených je, když jsme byli jako děti v noci proházení ve stanech. Spal jsem ve stanu s bratrem, kde já byl na levé posteli a on na pravé. Když jsem se pak v noci, po přeházení a v cizím stanu, vzbudil, byl jsem já vpravo a on nalevo. Rozespálé myšlení zafungovalo dokonale - bráchu jsem vzbudil, vytkl mu, že spí na mojí posteli, on se probudil, omluvil se mi, prohodili jsme se a vesele jsme to opět zalomili. Teprve ráno nás napadla otázka: „Jak?“

Někdo má šerm, někdo sebeobranu, někdo tancování... A někdo oddíl. Každý si najde své důvody, proč je rád, že vyrostl v tom nebo tom prostředí a proč ho dál baví takovou věc udržovat pro další generace. V našem případě je ten důvod to, že je fajn mít místo, ve kterém se dá třeba naučit nejen rozdělávání ohně, ale i žonglování při jízdě na jednokolce. Místo, ve kterém si lidi spolu můžou povídat a hrát hry i když je jednomu šest a druhému skoro šedesát. Místo, kde děti mohou zažít zábavné situace, po kterých se pak vysmátých vedoucích chodí ptát: „Jak?“

Klára (Píšťalka)

Do oddílu mě přivedla Majda v páté třídě a Balů, když mě viděl, řekl: „Ježíši tahle...“ a zvedl oči v sloup. Nebo něco v tom duchu, ale vlastně to bylo milý. A tak jsem tu. A vydrželo mi to celkem dlouho. Jako dítě jsem si nejvíc cenila toho, že v oddíle mám svoje místo. Jinde jsem na kamarády neměla štěstí, ale v oddíle jsem se cítila vždycky

jako součást party a to je skvělý pocit. Za tu dobu jsem si odnesla hromadu zážitků a není tady prostor je všechny vyjmenovávat – ani by to nešlo, vždyť už tu straším přes dvacet let :-).

Jeden moment mi ale utkvěl hodně. Seděla jsem tehdy na čarodějnicích na louce v Keblově s Můňou a mohlo mi být tak 14. Kolem běhaly děti Jíti a já jsem jí říkala: „Umíš si představit, že tady třeba jednou budou běhat tvoje děti?“ A ona na to: „No a představ si, že tady takhle budeš sedět a někdo se tě zeptá přesně na to samý...“

A nejen, že jsem tam pak takhle (ne)jednou seděla, ale dokonce už po louce letos běhala moje Tonička. Zní to strašně pateticky, ale asi je to nějaký koloběh, který se točí a točí, a člověk si jen jednou za čas uvědomí, kam až se to dostal.

Jsem skutečně vděčná za všechny ty lidi, zkušenosti a zážitky, které mám spojené s Tuláky. Některé byly krásné, jiné vtipné a některé opravdu těžké. Ale všechny mě nějak tvořily a posouvaly – zkrátka stálo to zato a neměnila bych.

Chci poděkovat všem lidem, kteří se na oddíle podíleli a podílejí v jakékoli roli. A dokonce půjdu ještě dál – děkuju všem, kteří něco dělají pro ostatní, protože tyhle

aktivity dělají život krásnějším a zlepšují vztahy mezi lidmi. V životě jsou věci, které nemůžete vrátit tomu, kdo vám je dal – hezké dětství, nové zkušenosti a podobně – ale můžete to poslat dál. A podle mě je to jedna z nejskvělejších věcí na tomhle životním koloběhu – že běží dál. Tak díky všem, kdo ho roztáčí, a světlo Vašim krokům ;-)

Ondra (Opičák)

Světlo Vašim krokům, Tuláci,

vzpomínám na oddílová léta velice rád. Občas si listuji Semtamníky, občas se o oddíle rozpovídám. Musím poděkovat vedoucím, kteří oddíl vedli, neboť mě oddílová činnost spolu s ostatními zájmy v období zrání formovala, věřím, že ke kladným hodnotám a postojům.

Vděčím Tulákům za rozvoj dovedností kooperovat s ostatními a tvořit neustále něco nového (k čemuž jsem mnohdy měl podporu) i za to, že mé následné kroky právě díky zkušenostem v oddíle vedly na univerzitu, kde jsem vystudoval pedagogiku volného času a následně jsem se věnoval navazujícím pedagogickým oborům.

V oblasti oddílů působím dodnes dobrovolnický a nyní i pracovní. Ačkoli si podávám někdy po skautsku levici, jindy vstupuji do dveří Pionýrů a pak píšu do Prázdninovky, vždycky, když zalomím ruku na pozdrav (byť třeba jen s trempem pod převisem), vybavíte se mi Vy, Tuláci. Mou tvář pak zalije neznatelný úsměv.

Matěj (Pajdák)

Vzpomínek na Tuláky Malešice je mnoho i

proto, že jsem v nich strávil příjemných 13 let jak v pozici dítěte, Rádce tak i vedoucího. Spoustu z toho jsem si připomenul při třicetiletém výročí oddílu a čtení Semtamníku č. 56, který vyšel při té příležitosti. Druhou možnost zavzpomínat jsem měl o pár let později při psaní knihy Tak tomu bylo, která mapuje historii třech oddílů vycházejících z původních Tuláků a tábořiště Zátoka pláňat. Většina současných i bývalých oddíláků si při vzpomínce na Tuláky vzpomene na celoroční hru, postavy či první tábor. Já se zde pokusím naopak zavzpomínat na pár okamžiků, kterým někteří z vás nebudou rozumět, ale které jsem v Tulácích zažil.

- „Otevřete někdo okno,“ hlásil Lišák vždy ve Všenorech, kam se jezdilo na výpravy. „Já si dám sušenku na dobrou noc,“ prohlásil a po čištění zubů si ve spacáku smlsl na sladké tyčince.
- Mama leona mumuland, Opičákův taneček na jarňácích v Mladočově a zejména podařené video z této události.
- Pláč při setkání jeptišky na záchodě v Polničce. Rozbrečel jsem se, když jsem si nemohl zapamatovat básničku, abych mohl postoupit na další stanoviště v jedné hře.
- Červené těstoviny, nejčastější jídlo na výpravách. Na ty jsem se vždycky těšil
- Lukáš skákal na trampolíně jako prkno a my se mu smáli, že skáče jako šprt.
- Na jedné z výprav do Zátoky pláňat Chip přinesl buchty a prohlásil, že je ani za celou výpravu nesní, že mu jich máma nabalila hodně a začal je ládovat. V sobotu ráno se přišlo na to, že buchty byly proviant a měly být na společnou snídani.

- Každé Čarodky kopání potoka s Wlkem a nadávání na tu otrockou práci.
- Zpívání „a chleba a sůl, Árizóna...“ na konci dlouhého putáku starších a vedoucích.
- Nadšení dětí, když jsme je sprchovali pod ledovou pumpou poté, co se zamazaly na cyklovýpravě na Korno.

Jó, byly to moc pěkné roky. Díky všem dětem, vedoucím i rodičům za to, co jsem v Tulácích Malešice zažil.

Kristýna (Amazonka)

Moje první vzpomínka na oddíl je návštěva výstavy fotek v roce 2002. Byla jsem malé škrvně a na fotkách jsem hledala svou starší ségru. A pak jsem se do toho oddílu nacpala k její nelibosti taky. Z této doby máme naši památnou sourozeneckou fotografii (s názvem „Dva bezdřáci v lese“), která mi vždycky zlepší náladu.

Z dětských let si pamatuji takové střípky.

- Jak jsem si na bojovce zpívala, tak nahlas, že na mě postava z lesa musela vyskočit, abych si ji všimla.
- Jak jsem se naučila psát egyptské hieroglyfy a přišlo mi to úplně normální a užitečné.
- Jak jsme se vyklopili na kanoi ve Lhotce u Mělníka.
- Jak jsme na cyklovýpravě v Keblově dělali jointy s toaletáku a kakaá.
- A jak jsem vždy „trpěla“ neschopností svých týmových kapitánů.

A dál se to už jenom hrnulo.

- Legendární Lišákovo vojenské mytí dětí. Výkon umýt asi 20 kluků za 10 minut asi už nikdo nevyrovná. Radar se dokonce

schovával pod stolem v kuchyni, když chtěl Lišák umýt i starší kluky.

- Psaní novin Dawson Daily na psacím stroji. Doufám, že děti si to pamatují, protože vedoucí na ty probdělé noci opravdu nezapomenou.

- Skvělý puták pro vedoucí a starší od Beruny. Když jsme přicházeli v 1 ráno po křížové cestě do cíle a zpívali si zvesela do kroku. A to jsme za sebou ten den měli skoro 30 km.
- Noc na táboře, kdy výkřik „Budíček“ probudil jen Šmoulínku a dost překvapil vedoucí. A tak jsme vyrazili vybavení sekerou, velkým cedníkem, lakem na vlasy a topůrkem od sekery na průzkum okolí tábora, kde jsme našli jen prázdnou flašku od piva.
- Rozcvičky na táboře, kde je vedli vedoucí a někdy se nám fakt nechtělo. Moje taneční rozcvička asi nenadchla každého, ale ta v sedě na židlích, na duších a na lavicích byla určitě obohacující. Lenost je lenost.
- Kreativní porady v půlce tábora, kdy jsme se rozhodli, že se nám vlastně nelíbí, jak máme naplánovaný příběh. A tak jsme ho prostě celý předělali. A nebylo to jednou a vždy to tvoření bylo dlouhé a veselé.
- Dětská císařovna v zátoce. Epická scéna, která měla všechno. Atmosféru, design, hudbu, romantiku, a jedno žbluňk.
- Ty noční výsadky, kdy jsme si vždy v půlce čekání na děti začali říkat: „Nejdou to nějak dlouho? Nepřehnali jsme to?“ a při návratu dětí bylo jasné, že asi i jo, ale stálo to za to.

- A pak památný noční výběh k závoře s cedulí: „Co tu strašíte, běžte spát!“ Před deseti minutami probuzené starší děti mě naštěstí v kopci předběhly, takže jsem jim zvládla utéct a včas se schovat v kuchyni.

Závěrem bych zmínila vzpomínku, co není vzpomínkou – je to pocit, když přijedu na tábor. Sednu si na terasu, rozhlédnu se kolem sebe a vidím, že vše funguje tak, jak má, a že jsem jako doma.

Přeji Tulákům, aby takových vzpomínek, jen přibývalo a stejně tak i lidí, kteří je budou s radostí vytvářet.

Tomáš (Pampeliška)

Když jsem přemýšlel, co sem napíšu, napadalo mě spousta věcí, lidí, zážitků a pocitů. A všechny skvělé, takže vybírat z nich to nejlepší moc nejde. Psát sem všechno taky nejde, protože je toho hodně.

Proto napíšu jen něco z toho. Teď si živě vzpomínám na Koloběžky ve Stromovce (pozn. když to píšu, je týden před Koloběžkami), kdy jsem spal pod plachtou s banánem ve spacáku, nebo rok později, kdy se mi do spacáku snažil dostat Šmoulínka, protože jeho spacák se roztrhl. Samozřejmě pak jsou tady legendární věci, které se udály, když už jsem byl starší, například asi nezapomenou na Hříba, který lezl o podzimkách v Liberci na Ještěd na běžkách po travnaté sjezdovce, na ten první nákupní vozík, ve kterém jsme se vozili, naprosto náhodné výtlety v Letohradu, kdy jsme o půlnoci pekli buchty na snídani, Gattakovy reklamy při hře Chcete být milionářem, Berunův puták na Expedici Azték,...

Je toho opravdu hodně a při psaní se mi vybavují další a další zážitky... Všem, kteří tvořili Tuláky v době, kdy jsem byl dítě, ale i před tím, patří veliké DÍKY! Bez Vás bych nebyl tím, kdo jsem.

Tak, Světlo Vaším krokům, Tuláci!

Laila (Lili)

Ahoj, jsem Lili a myslím, že nejsem schopna zmínit „jeden“ skvělý zážitek, protože Tuláci jsou pro mě jako jedna velká životní etapa. Především mi udělali nejkrásnější vzpomínky na dětství. Asi jsem se nikdy netěšila nikam víc, než jako dítě na tábor. Naučila jsem se zde fakt hodně dovedností, které stále využívám.

Naučila jsem se zde překonávat strach. Každému dítěti bych přála, aby si mohlo zažít tolik krásných zážitků v oddíle, jako já. Samozřejmě to pro mě občas bylo dost náročné, ale postupem času si uvědomíte, že i na ty „špatné“ zážitky vzpomínáte v dobrém se smíchem.

ZÁTOKA PLÁŇAT

Fotografie z let 2021 a 2023.

Tábor ve své plné kráse

Louka a pole nad táborem

Nové schůdky na kádi – rok 2023

Mýtina od tábora k molu – pohled na tábor

Mýtina od tábora k molu – pohled k molu

Mýtina od tábora k molu – pohled ke krmelci

Podívej se na to, jak vypadala Zátoka pláňat a zejména srub před rekonstrukcí v roce 2008. V této podobě stával na místě s různými obměnami od roku 1976.

Stačí naskenovat QR kód či naťukat adresu: <https://www.gattserver.cz/fm-files/keblov/html/game.html>

Jak se mění na srubu střecha? Sjede se parta lidí a prostě se to za den udělá... Chceš to vidět?

Stačí naskenovat QR kód či naťukat adresu: https://www.gattserver.cz/pg-files/pgGal_1619963830336/VID_20210501_101444.mp4

POZNÁŠ KMETY?

**Kdo byl v Tulácích v roce 2013 a
v roce 2023 stále je. Poznáš
osobu a rok pořízení fotografie?**

Obrázek 1

Obrázek 2

Obrázek 3

Obrázek 4

Obrázek 5

Obrázek 7

Obrázek 6

Obrázek 8

Obrázek 9

Obrázek 20

Obrázek 31

Obrázek 42

Řešení najdeš na straně 31.

TULÁCKÁ OSMISMĚRKA

Pro dlouhé zimní večery.

K	A	M	A	R	Á	D	I	Y	K	D	U	B	I	D	A	K	O	L	O
J	A	N	V	O	B	U	L	K	K	K	R	A	P	O	H	Á	D	K	A
K	A	L	E	N	D	Á	Ř	N	Ů	Ž	V	Í	N	Á	V	O	D	O	B
P	K	Č	V	L	A	J	E	H	N	Ý	Ě	O	O	L	K	Y	C	Š	E
Z	Á	T	O	K	A	T	Y	Á	P	D	K	B	N	R	K	V	E	I	A
O	T	Y	L	Á	U	M	S	R	D	Á	Ř	S	O	O	O	L	L	F	V
A	T	Ř	B	C	N	T	A	K	Z	S	U	K	R	L	B	A	O	R	A
K	O	I	E	A	U	V	Í	P	A	N	Ů	B	J	U	O	J	R	A	T
Č	D	C	K	P	A	N	O	V	K	M	A	Y	E	A	B	K	O	R	S
A	D	E	L	S	S	H	A	H	Č	T	S	K	D	K	O	A	Č	A	O
V	Í	T	R	I	O	L	E	S	O	Ú	E	R	N	Ž	Ž	K	K	T	P
O	L	A	P	R	H	Y	E	H	N	S	M	Á	O	U	Y	R	A	Y	A
L	Z	Á	K	V	Z	Ž	C	Á	Á	M	T	V	D	T	L	E	U	K	K
Z	Z	Y	A	K	K	E	I	Í	V	Ě	A	Ý	E	N	N	T	T	O	Z
U	A	Š	L	Č	O	V	Š	Ž	C	V	M	M	N	D	E	A	O	L	Ů
Ě	I	C	Á	L	U	T	E	T	D	U	Ň	U	K	S	M	B	O	T	H
M	T	R	K	Y	Š	A	L	Á	A	E	O	T	A	I	K	U	T	Ě	C
Y	Y	Í	S	R	K	K	A	B	H	R	Y	D	R	U	K	Á	É	V	S
T	L	Á	D	O	A	C	M	O	V	O	D	A	E	A	V	A	L	S	O
Í	K	A	K	V	O	E	S	R	O	M	K	A	K	V	O	J	O	B	!

AKÁT (blýskavice...), AKCE, AUTO (Jirkovo), BATERKA, BATOH, BODOVÁNÍ, BOJOVKA, CELOROČKA, CYKLO (výprava), ČÁRY (neboli brigáda), ČTYŘICET (nám je), DÍTĚ, HAD (šifra), HLAVAS, HOSTÝNSKÁ, HRY, HYMNA (táborová), JEDNODENKA, KADIBUDKY, KALENDÁŘ, KAMARÁDI, KARIMATKA, KEBLOV, KLUBOVNA, KMEN, KOLO, KOLOBĚŽKY, KPZ (krabička poslední záchrany), KYTARA, LES, LÉTO, LOUKA, LYŽE, LYŽOBOBO, MALEŠICE, MORSEOVKA, MYTÍ (nádobí), NÁSTUP, NŮŽ, ODDÍL, OHEŇ, OSLAVA (40 let), PARK (pod školou), POHORKY, POHÁDKA, POSTAVA, ROKY, ŘÁD (tábora), SEMTAM (ník), SCHŮZKA, SKÁLA (na znaku), SPACÁK, SRAZ, SRUB, STAN, ŠIFRA, TULÁCI, TUŽKA, TÁBOR, UMÝVÁRKY, UZLOVAČKA, ÚSMĚV, VEDOUCÍ, VÁNOČKA, VLAJE, VLAJKA, VODA, VOR (z duší), VÝPRAVA, ZÁKON (zvednutého zadku), ZÁPISNÍK, ZÁTOKA, ZKOUŠKA, ZNAK, SVĚTLO VAŠIM KROKŮM

POZNÁŠ MÍSTA?

Pár míst, kde se konají oddílové akce.

Obrázek A

Obrázek D

Obrázek B

Obrázek E

Obrázek C

Obrázek F

Řešení najdeš na straně 31.

ŘEŠENÍ HÁDANEK

Poznáš kmeta?

Obrázek 1. – Píšťalka (2001)

Obrázek 2. – Amazonka (2002)

Obrázek 3. – David (2015)

Obrázek 4. – Matouš (2002)

Obrázek 5. – Vojta (2002)

Obrázek 6. – Kačí (2013)

Obrázek 7. – Pampeliška (2013)

Obrázek 8. – Iva (2000)

Obrázek 9. – Zuzka (2011)

Obrázek 10. – Honza (2013)

Obrázek 11. – Jirka (2000)

Obrázek 12. – Gattaka (2002)

Poznáš místa?

Obrázek A – Nyčovy domky

Obrázek B – Otradovice

Obrázek C – Pořešín u Kaplice

Obrázek D – Zlodějka v Šárce

Obrázek E – Zátoka pláňat

Obrázek F – Park pod Hostýnskou

UŽITEČNÉ ODKAZY

Web: oddil.tulaci.eu

Instagram: [instagram.com/oddiltulaci](https://www.instagram.com/oddiltulaci)

Youtube: [youtube.com/tulaci00malesice](https://www.youtube.com/tulaci00malesice)

Facebook: [facebook.com/tulaci](https://www.facebook.com/tulaci)

Semtamník je taky Tvůj!

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Další čísla vyjde někdy, možná nikdy. Do té doby můžete plnit Pampeliškův email, hromadou příběhů, článků, obrázků a zajímavostí.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č. 63 (Tuláci XL)

Vydán jako 101. publikace, oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, říjen 2023, vydání první.

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Amazonka, Bláťa, Gattaka, Konop, Lili, Myšák, Opičák, Pampeliška, Píšťalka a Pajdák.

Děkujeme Martině za gramatickou korekturu.

Tisk v počtu 80 ks.

Kontakt na oddíl

Tomáš Riedel (Pampeliška)

778 480 331, oddil@tulaci.eu

oddil.tulaci.eu

Podporují nás Mladí ochránci přírody
emop.cz + estudanky.eu + ekosouteze.cz

Nudis se? Potid si

TA AČKY SEHTANIK
(učimny i na kuhni hmyzu)